

Dorina Sabău

Netimpuri trăite

– *poezii* –

Prefață:

Carmen Voinea-Răducanu

Editura PASTEL

CUPRINS

<i>Prefață</i> , de Carmen Voinea-Răducanu	5
<i>Netimpuri trăite</i>	9

PRIMĂVARA VIETII

<i>Ultima dorință</i>	13
<i>Am uitat</i>	14
<i>Plecare în necunoscut</i>	15
<i>EL</i>	16
<i>Nimic</i>	17
<i>Deșertăciune</i>	18
<i>Unica iubire</i>	19
<i>Rămân câteva cuvinte</i>	22
<i>Steaua vieții</i>	23
<i>Suflet pustiu</i>	24
<i>Visul păsărilor</i>	25
<i>Ninsoare de noiembrie</i>	26
<i>Zilele trec</i>	27
<i>Noapte tristă de ianuarie</i>	28
<i>Apariție târzie</i>	29
<i>Timpuri irosite</i>	30
<i>Raza de lumină</i>	32
<i>A fost ceva?</i>	34
<i>Visul vieții mele</i>	35
<i>Hotarul</i>	36
<i>Trecătorului</i>	38
<i>Cuvinte nerostite</i>	41
<i>Un ceas dintr-o viață-ntr-o toamnă târzie</i>	42
<i>Tristețe fără nume</i>	43

<i>Dar o tristețe fără nume.</i>	43
<i>Viață fără sens</i>	44
<i>Lacrimi în noapte</i>	46
<i>Teama de singurătate</i>	48
<i>Ploaie de iarnă</i>	49
<i>Nu credeam să simt vreodată</i>	50
<i>Spre nicăieri</i>	51
<i>Celei ce-a plecat</i>	52
<i>Ploaie tristă</i>	53
<i>Neînviere</i>	53
<i>Lacrimi de ceară</i>	54
<i>Tot mai singură</i>	55
<i>Stânca</i>	56
<i>Trinitate</i>	57
<i>Iarna viselor ce mor</i>	58
<i>Prima ninsoare</i>	59
<i>Cântec trist</i>	60

ÎNCEPUT DE VARĂ

<i>Efemeritate</i>	63
<i>Ultimele cuvinte</i>	63
<i>Oglinda</i>	63
<i>Falsul Vezuviu</i>	64
<i>Coșmar</i>	65
<i>Oglinda vieții</i>	66
<i>Dureri triste</i>	68
<i>Orbire</i>	69
<i>Singură</i>	69
<i>Căutare</i>	71
<i>Ascuns</i>	71

<i>Teatrul</i>	72
<i>Cerul meu</i>	72
<i>Neputințe</i>	73
<i>Nebunie</i>	73
<i>Rătăcire</i>	74
<i>Transformare</i>	75
<i>Unire</i>	76
<i>Amândoi</i>	76
<i>Se stinge un avânt</i>	77
<i>Oameni</i>	77
<i>Alt curcubeu</i>	78
<i>Visul nostru</i>	79
<i>Mi-am pierdut timpul</i>	80
<i>Tăcere</i>	81
<i>Viața</i>	82
<i>Menirea</i>	83
<i>Pentru a fi...</i>	84
<i>Pentru că ai fost...</i>	85
<i>Dorul</i>	86
<i>Celui care nu mai există</i>	87
<i>Naștere perpetuă</i>	88
<i>Cu un cuvânt</i>	90
<i>Lumina</i>	91
<i>Moartea unui fluture</i>	92
<i>Curcubeul pierdut</i>	93
<i>Poem pentru noi</i>	94
<i>Ploaia</i>	97
<i>Vis</i>	97
<i>Pseudoluceafăr</i>	98
<i>Poate</i>	98
<i>Spre sufletul tău</i>	99

<i>Ceva frumos ne rămâne</i>	99
<i>Iarna veșnică a sufletului</i>	100
<i>Lume tristă</i>	100
<i>Iluzii</i>	101
<i>Naștere</i>	102
<i>Sfidare</i>	103
<i>„Nu-mă-uita”</i>	104
<i>Trezire</i>	105
<i>Această înserare</i>	106
<i>Pentru tine</i>	107
<i>Amintire murdară</i>	108
<i>Norii</i>	108
<i>Omul de nea</i>	109
<i>Catren</i>	109
<i>Identitate</i>	110
<i>Amintiri pierdute</i>	110
<i>Vânt</i>	111
<i>Natură moartă</i>	111
<i>Izvorul vieții</i>	112
<i>Răsărit</i>	113
<i>Anotimp înghețat</i>	114
<i>Dorința</i>	115
<i>Ploaie de iarnă</i>	116
<i>Revelație</i>	117
<i>Seară de februarie</i>	118
<i>Amintirea unui vis</i>	119
<i>Marea</i>	120
<i>În fața ta</i>	121
<i>Balada adevărului ucis</i>	122
<i>Prea mult dor</i>	123
<i>Crezând că te-aș fi pierdut</i>	124

<i>Ultimul zbor</i>	125
<i>Dimineața</i>	126
<i>Lacrima</i>	127
<i>Viitor</i>	127
<i>Roza</i>	128
<i>Neputință</i>	129
<i>În fața stelelor</i>	130
<i>Exil</i>	131
<i>Uneori</i>	132
<i>Tablou</i>	133
<i>Alt început</i>	134
<i>În urma ta</i>	134
<i>Rugă</i>	135
<i>Normalitate</i>	135
<i>Renaștere</i>	136

PLOAIE DE VARĂ

<i>Cu tine</i>	139
<i>Anotimp</i>	139
<i>Cuvinte</i>	140
<i>Sentiment</i>	140
<i>Identitate</i>	140
<i>Eroare</i>	141
<i>Neputință</i>	141
<i>Sentimente amestecate</i>	141
<i>Dezmembrare</i>	142
<i>Umană</i>	142
<i>Medicament</i>	142
<i>Zbor frânt</i>	143
<i>Plecare</i>	143

<i>Rețetă</i>	144
<i>Indiferență</i>	144
<i>Amnezie</i>	144
<i>Cădere</i>	145
<i>Vrere</i>	145
<i>Imagine</i>	145
<i>Distanță</i>	146
<i>Oboseala inimii</i>	146
<i>Viață</i>	146
<i>Cocor de hârtie</i>	147
<i>Toamnă</i>	147
<i>Pustietate</i>	147
<i>Continuare</i>	148
<i>Senzație</i>	148
<i>Chin inutil</i>	148
<i>Înlocuire</i>	149
<i>Stație</i>	149
<i>Viitor</i>	149
<i>Dor de tine</i>	150
<i>Iubire</i>	150
<i>Distanță</i>	150
<i>Renaștere</i>	151
<i>Profanare</i>	151
<i>Restituire</i>	151
<i>Grabă</i>	152
<i>Pustietate</i>	152
<i>Visare</i>	153
<i>Anotimp</i>	153
<i>Cerere</i>	154
<i>Basm</i>	154
<i>Iarnă grea</i>	154

<i>Episod</i>	155
<i>Despărțire</i>	155
<i>Tu</i>	155
<i>Rătăcire</i>	156
<i>Acord</i>	156
<i>Constatare</i>	156
<i>Pedeapsă</i>	157
<i>Înlocuire</i>	157
<i>Eretism</i>	157
<i>Fugară</i>	158
<i>Nocturnă</i>	158
<i>Ecou</i>	158
<i>Prăpastie</i>	159
<i>Ruptură</i>	159
<i>Naștere</i>	159
<i>Inutilitate</i>	160
<i>Dorință</i>	160
<i>Toamna singurătății mele</i>	160
<i>Noapți</i>	161
<i>Pauză</i>	161
<i>Cadou</i>	161
<i>Senzații</i>	162
<i>Clipe</i>	162
<i>Nelămurire</i>	162
<i>Incertitudine</i>	162
<i>Libertate</i>	163
<i>Proiecție</i>	163
<i>Funeralii</i>	163
<i>Statică</i>	163
<i>Comparație</i>	164
<i>Sfârșit</i>	164

<i>Ultima zi</i>	164
<i>Despărțire</i>	165
<i>Alegere</i>	165
<i>Matematică</i>	165
<i>Anotimp al singurătății</i>	166
<i>Sonor</i>	166
<i>Final</i>	166
<i>Altruism</i>	167
<i>De ce mă lași pradă hienelor?</i>	167
<i>Destin</i>	167
<i>Oglindă</i>	167
<i>Inerție</i>	167
<i>Reducere</i>	168
<i>Vântul de seară</i>	168
<i>Memorie</i>	168
<i>Fals altruism</i>	168
<i>Barieră</i>	169
<i>Respingere</i>	169
<i>Pomană</i>	169
<i>Teatru</i>	170
<i>Reverie</i>	170
<i>Anunț</i>	170
<i>Flutur' fără floare</i>	171
<i>Mișcare</i>	171
<i>Tranzacție</i>	171
<i>Ningea cu iertări</i>	172
<i>Alcoolism</i>	172
<i>Rătăcire</i>	172
<i>Nocturnă</i>	173
<i>Sens</i>	173
<i>Exil în tăcere</i>	173

<i>Stare</i>	174
<i>Rol</i>	174
<i>Amnezie</i>	174
<i>Perspectivă</i>	175
<i>Evitare</i>	175
<i>Amestec</i>	175
<i>Solară</i>	176
<i>Revers</i>	176
<i>Sculptură</i>	176
<i>Politețe</i>	177
<i>Neștiință</i>	177
<i>Primăvară fără tine</i>	177
<i>Amânare</i>	178
<i>Alunecare</i>	178
<i>Roluri</i>	178
<i>Transport</i>	179
<i>Elixir</i>	179
<i>Căutări</i>	179
<i>Adevăr</i>	180
<i>Sunete</i>	180
<i>Apropiere</i>	181
<i>Reluare</i>	181
<i>Stelară</i>	181
<i>Neputință</i>	182
<i>Tomnatică</i>	182
<i>Diferență</i>	182
<i>Senzație</i>	182
<i>Te aștept</i>	183
<i>Într-o zi</i>	183
<i>Nepotrivire</i>	183
<i>Zădărnicii</i>	184
<i>Astrală</i>	184

<i>Cuvinte (I)</i>	185
<i>Expectativă</i>	185
<i>Dorință</i>	185
<i>Dincolo de cuvinte</i>	186
<i>Aș vrea</i>	186
<i>Dilemă</i>	187
<i>Senzație</i>	187
<i>Alunecare</i>	187
<i>Accident</i>	188
<i>De toamnă</i>	188
<i>Irealitate</i>	189
<i>Existențială</i>	189
<i>Expirare</i>	189
<i>Regrete</i>	190
<i>Anotimp gri</i>	190
<i>Început</i>	191
<i>Le-nec în lacrimi și le usc în vânt.</i>	191
<i>Rememorare</i>	191
<i>Timp (I)</i>	192
<i>Timp (II)</i>	192
<i>Demascare</i>	192
<i>Poveste</i>	193
<i>Echitate</i>	193
<i>Vise gri (I)</i>	194
<i>Conjugare</i>	194
<i>Vise gri (II)</i>	195
<i>Nocturnă</i>	195
<i>Cuvinte (II)</i>	196
<i>Autoexil</i>	196
<i>Potrivire</i>	196
<i>Nedumerire</i>	197
<i>Final</i>	197

SFÂRȘITUL VERII

<i>Speranță de hârtie</i>	201
<i>Slalom printre tăceri</i>	201
<i>Evadare</i>	202
<i>Tăceri care nu au fost ale mele</i>	202
<i>Răsuflare</i>	203
<i>Oglinzi și umbre</i>	203
<i>Pauză nocturnă</i>	204
<i>Lecția absenței</i>	204
<i>Printre cuvinte</i>	205
<i>Cuvinte scrise cândva</i>	206
<i>Verticalitate</i>	206
<i>Întâlnire</i>	206
<i>Viața dintre paranteze</i>	207
<i>Vis uman</i>	207
<i>Rătăcind printre stele</i>	207
<i>Plecare</i>	208
<i>Portița uitată</i>	208
<i>Locul în care nu mă mai aștepți</i>	209
<i>Oglinda din ochii tăi</i>	209
<i>Roluri</i>	209
<i>Trăire</i>	210
<i>Dorul nespus, dorul nebun de Tine.</i>	210
<i>Joc</i>	210
<i>În brațele neputinței</i>	210
<i>În genunchi</i>	211
<i>Oglinda stelelor</i>	211
<i>Tu crezi că am plecat</i>	211
<i>Zidul dintre două suflete</i>	212
<i>Răsărit de iarnă</i>	213
<i>Scrisoare</i>	213

<i>Destin</i>	214
<i>Trecere</i>	214
<i>Durere fără glas</i>	214
<i>Autumnală</i>	215
<i>Între tăcerile din gând.</i>	215
<i>Dincolo de timp</i>	215
<i>Între noi</i>	216
<i>Portret într-o lacrimă</i>	216
<i>Rugă spre nicăieri</i>	217
<i>De iarnă</i>	217
<i>Destin de pasăre</i>	217
<i>Altfel de dor</i>	218
<i>Golgota</i>	218
<i>Apusul tău</i>	219
<i>Primăvară</i>	219
<i>Frânturi</i>	220
<i>Nocturnă</i>	220
<i>Alte dimineți</i>	221
<i>Ploaia</i>	221
<i>Primăvară cu gust de apă vie</i>	222
<i>Steaua căzătoare</i>	222
<i>Timpul în care m-ai iubit</i>	223
<i>Când dorul cade din cer</i>	223
<i>Substituire</i>	224
<i>Când iubești</i>	225
<i>Exodul unei iubiri</i>	226
<i>Iarnă murdară</i>	226
<i>Nedumerire</i>	227
<i>Clipa care învață să moară</i>	227
<i>Ultimul anotimp</i>	228
<i>Fără răspuns</i>	228
<i>Căutare</i>	229

<i>Vis</i>	229
<i>Netimp</i>	230
<i>Vremuri netrăite</i>	230
<i>Clipe</i>	231
<i>Durere fără glas</i>	231
<i>Rugă pentru îngeri</i>	232
<i>Verdict</i>	232
<i>Poem fără cuvinte</i>	233
<i>Flori de cais</i>	233
<i>Creație</i>	234
<i>A opta zi</i>	235
<i>Am fost doar o poveste</i>	236
<i>Ultima trădare</i>	236
<i>Timpul dinainte de timp</i>	237
<i>Slalom</i>	237
<i>Clipa</i>	238
<i>Rătăcită printre constelații</i>	238
<i>Poate</i>	239
<i>Trecere</i>	239
<i>La umbră de gând</i>	240
<i>Toamnă în lacrimi</i>	240
<i>Diferență</i>	241
<i>Noi, cei de ieri</i>	241
<i>Un fel de anotimp</i>	242

ÎNCEPUT DE TOAMNĂ

<i>La începutul lumii</i>	245
<i>Avânturi furate</i>	245
<i>Rătăcite printre vieți ne sunt amintirile</i>	246
<i>Dorurile păsări</i>	246

<i>Te-am iubit</i>	247
<i>Sentiment</i>	247
<i>Poate cândva...</i>	248
<i>Anotimpul florilor de salcâm</i>	249
<i>Penița mea a pătruns în inima versului</i>	249
<i>Între două respirații</i>	250
<i>Tăcerile au nume</i>	251
<i>Ceasul care nu s-a oprit</i>	251
<i>Între ieri și niciodată</i>	252
<i>Atâta toamnă</i>	252
<i>Timpul din noi</i>	253
<i>Poem din galaxia tăcerii</i>	253
<i>Ce vom fi când totul se va sfârși...</i>	254
<i>Clipe-cuie</i>	254
<i>Ramuri-rugi de dor</i>	255
<i>În pânțele lumii</i>	255
<i>La sfârșitul timpului</i>	256
<i>Simbioză</i>	256
<i>Psalm fără răspuns</i>	257
<i>Ploaie de toamnă</i>	257
<i>Amestec</i>	258
<i>Fără tine</i>	258
<i>Cer întors</i>	259
<i>Printre vieți</i>	259
<i>Timp sfârșit</i>	260
<i>Promisiune de iubire</i>	260
<i>Psalmul celor care nu mai cred</i>	261
<i>Sunt stări ce nu se uită</i>	261
<i>Ne iartă, Doamne...</i>	262
<i>Când înfloresc umbrele</i>	264
<i>Timp fără îngeri și zei</i>	264

<i>Prea repede se face târziu în viață</i>	265
<i>Evanghelia după tine</i>	266
<i>Timp fără constelații</i>	267
<i>Înainte de cuvânt</i>	268
<i>Să înveți să mergi pe durere</i>	269
<i>Iubiri pe care nu le-am trăit</i>	269
<i>Poezia începutului</i>	270
<i>Netimpuri trăite</i>	272
<i>Geneza unei stele</i>	272
<i>Cuvântul din lut</i>	273
<i>Prin venele mele curg frunze</i>	274
<i>Psalmii netimpului</i>	275
<i>Viața mea ca o pădăie</i>	276

ANOTIMPUL PIERDERII

<i>Dor de mama</i>	279
<i>Lumina din mama</i>	279
<i>La capăt de cer</i>	280
<i>Umbra unei mângâieri</i>	280
<i>În grădina cu îngeri stă mama</i>	281
<i>Iarnă în cer</i>	281
<i>Rătăcitori prin zilele de ieri.</i>	281
<i>În ce limbă mai visează copilăria?</i>	282
<i>Anotimpul tăcerii</i>	283
<i>Ploaia are vocea mamei</i>	284
<i>Există un dor</i>	285
<i>Ultimul fir de ață</i>	285
<i>Între cer și pământ</i>	285
<i>Țara mea pierdută</i>	286
<i>Timpul nu se sfârșește</i>	286

Există vieți care se măsoară în ani, iar altele care se măsoară în poezii.

În anotimpuri.

Între aceste anotimpuri s-a născut netimpul, acel loc fără început și fără sfârșit, unde sufletul se întâlnește cu Dumnezeu prin cuvânt.

Netimpuri trăite

Chipul tău din mine l-a furat un cocor,
La capăt de viață, într-o zi nesfârșită.
În locul lui mi-a lăsat mii de cuie,
Din viețile-n care pe tine-am fost răstignită.

Amintirea iubirii mele e bătută în cuie,
Când privesc în oglindă văd doar găuri seci,
Din ele s-au zămislit diminețile lumii,
Și vânturile, și dorurile, și stelele reci.

Cu iubirea mea am colorat apusuri
Și am deschis cerurile pentru zboruri rănite,
Am spart clepsidre, sperând să fur clipe
Pierdute printre veacuri în netimpuri trăite.

Primăvara vieții

(1988-1996)

Nu am fugit niciodată de începuturi. Le-am purtat cu mine ca pe niște frunze lipite de suflet, chiar și atunci când vântul m-a bătut și m-a împrăștiat în toate zărilor. Aceste versuri pot fi naive, dar sunt adevărate.

Așa s-a născut poezia...

Pentru că poezia nu se învață, ci se trăiește.

Spre nicăieri

Oriunde vei pleca, vei fi cu mine,
Orice voi face, va fi pentru tine,
De departe sau de-aproape,
Despărțiți sau împreună,
Vei fi cu mine numai tu,
Acum, atunci, și-n veșnicie,
Vei fi, voi fi, vom fi mereu,
Aceleași umbre, tu și eu,
Târându-ne pe drumuri nesfârșite,
Obosiți și orbiți de zilele de ieri,
Și tot târându-ne,
Oricum, oriunde, oricând,
Spre nicăieri.

Început de vară

(1997-2001)

Apoi, luminile și umbrele au crescut în mine. Am învățat că iubirea nu se cere, nici nu se așteaptă, doar se trăiește până la capăt, chiar și atunci când ea doare.

Poezia s-a trezit în mine într-o dimineață care avea miros de viață, iar versurile, încărcate de un „prea-plin”, au început să se plimbe desculțe, nestingherite, din inima mea spre și în alte inimi.

Pentru a fi...

Păstrează-mă ca pe-un surâs
Ascuns printre grimasele ce dor,
Păstrează-mă ca pe-un avânt
Pierdut mereu în fiecare zbor.

Păstrează-mă ca pe-un cuvânt
Uitat în tăcerile-nserării,
Păstrează-mă ca pe-o minune
Ce nu o dai nicicând uitării.

Păstrează-mă ca pe-o comoară
Ascunsă undeva-n adânc,
Păstrează-mă ca pe o aură
Ce-o pui deasupra unui sfânt.

Păstrează-mă ca pe un lucru
Ce nu se poate repeta,
Păstrează-mă, nu mă vei pierde,
Și-astfel voi fi mereu a Ta.

Naștere perpetuă

M-am născut în fiecare zi câte un pic,
La fiecare răsărit, senin, de soare,
Dar am murit cu fece apus
Uitat și alungat de fiecare
Din noi.

Și din atâtea mii de nașteri,
Atâtea vieți și-atâtea clipe,
Nimic nu mi-a rămas,
Nimicul
Ce se confundă cu banalul,
Cu existența mea nebună,
Cu nefirescul,... irealul...

Un necuprins în vag repaos,
Uitat, ciudat, nepieritor,
Ce se revarsă într-un haos,
Universal și-amăgitor,
Poate etern...

Eu astăzi sunt un haos viu,
Sau poate mort de mii de ani,
Pierdut într-un prezent târziu,
Fără trecut sau viitor...

O amintire-a Nilului
Năvălitor la ceas târziu,
Și-a unui Sfinx sfidând cu-orbirea-i
Imensul univers pustiu.

Și-aș vrea să fiu fir de nisip,
Pierdut în marele Sahel,
Da-s doar un suflet mic și singur
Pe un pustiu mare ca el;

Cu mii de dune de-amăgiri,
De gânduri și patimi ucise,
Cu răsărituri și apusuri,
Ce zac zvârlite, plânse, stinse;

O naștere ultimă-aș vrea,
O zi să o trăiesc, sau poate
Doar o fărâmă dintr-o clipă
Să uit de-a mea singurăitate.

Dar nu mi-e dat, suflet pustiu,
Să fur o clipă de-amăgire,
Să mă confund cu Sfinxul rece,
Sorbind din Nil a mea orbire.

Cu un cuvânt

Cu un cuvânt am vindecat un suflet,
Ce se zbătea rănit între dușmani;
Cu un cuvânt am zugrăvit un zâmbet,
Uitat de mult, de-atâta-amar de ani.

Cu un cuvânt am ridicat castele,
Departate de nebuni și de dureri;
Cu un cuvânt am alungat un gând,
Rătăcitor prin zilele de ieri.

Cu un cuvânt am cucerit o lume,
Dar nu știam că, într-o zi, un vânt
Va aduna, nebun, tot ce-am rostit,
Și-mi va lăsa, uitat, un necuvânt.

Cu un cuvânt sau necuvânt în suflet,
Un zâmbet a murit ucis în gând,
Și am rămas dorind s-aud vreodată
Acel cuvânt uitat... sau necuvânt...

Lumina

Am fost împreună,
Unite într-un haos,
Două lumi ce se căutaseră milenii,
Într-un univers, niciodată același,
Dar la fel de pustiu.

Eu – întuneric, tu – lumină,
Tu – viață și speranță, eu – neant și deznădejde,
Dar cumva,
În acest sfârșit de mileniu,
Ne-am întâlnit.

Întâmplător sau accidental,
Căci unirea noastră a deranjat un mecanism
Ce, niciodată diferit,
S-a-nțepenit în neputința-i de-a-nțelege
Dorința mistuitoare ce ne călăuzise
Spre-această unică întâlnire universală.

Și, obosite de-atâta căutare,
N-am fost împreună decât câteva clipe,
Mistuite, apoi, de clipele neiertătoare,
Ce nu ni le-am dorit,
Dar ne-au fost menite.

A fost o clipă smulsă acestui Univers,
Niciodată același,
Dar mereu pustiu.

Curcubeul pierdut

Un curcubeu,
Eu și tu,
Două acorduri,
Două mistere,
Legate de-o rază
Și-o fărâcă de-albastru,
Două veșnicii, aparent efemere.

Cu rădăcini în neant
Și cu fruntea-ntre astre,
Ne-am unit peste lume
În infinitele albastre
Ceruri...

În haosul terestru,
Un paradis căzut
Din etern – tu, culoarea,
Eu, acordul pierdut.

Va trece și ploaia,
Și ne-om sfârși-ntr-un senin,
Noi, două acorduri,
Dar un singur destin,
Două minuni ce nu s-au văzut
Niciând – Tu, seninul,
Eu, curcubeul pierdut.

Ploaie de vară

(2002-2010)

*Poezia s-a maturizat, dar a și obo-
sit: de boală, de căderi, de rătăciri.
A devenit scurtă și tăioasă uneori,
precum lama unui cuțit.*

*Am învățat că ploaia nu spală
doar drumurile, ci și rănilor ascunse
ale sufletului, atunci când picătu-
rile ei se transformă în lacrimi.*

*Acest timp este unul plin de ploi re-
pezi, de furtuni, de primăveri im-
posibile și de toamne târzii, ames-
tecate, dar și de curcubeie rare,
revelându-ne faptul că sufletul se
înalță sau se frânge cu aceeași fru-
musețe.*

Zbor frânt

Îți dăruiam zâmbete
Și cuvinte,
Și inima mea toată
Te-nvăluia în tăceri.
Te mângâiam în șoapte
Pline de sens
În greaua noapte.
Tu căutai altceva,
Nu iubirea și atingerea mea;
Poate alt cer,
Poate alt nor,
Poate o altă aripă
Pentru un alt zbor.
Eu zburam înspre tine,
Tu priveai înspre altă zare,
Și-atunci mi-am frânt aripa
De marginea tăcerii tale...

Plecare

Erai steaua mea,
Dar n-am putut să te păstrez;
Prin mocirla mea nu-ți răzbătea strălucirea
Și-atunci ai plecat în căutarea unei mări.

Sfârșitul verii

(2011-2017)

Vara a fost iubirea. Cea care aprinde și arde, care vindecă sau sfâșie, care poate face din fiecare zi o viață întreagă, sau mai multe, iar din durere, o veșnicie, sau mai multe...

Am înțeles că nu există „pentru totdeauna”, ci doar clipe care se trăiesc dincolo de calendare și de timp.

E vârsta poeziei care nu mai caută nimic altceva decât să existe.

Speranță de hârtie

Am împăturit speranțele
Și le-am așezat pe marginea ferestrei.

Credeam că vor zbura,
Că vântul le va purta
De la mine
Spre tine.

Dar ploaia a venit,
Hârtia s-a udat,
Speranțele s-au destrămat,
Și cu ele a plouat
În lacrima unei seri
Fără apus
Și fără răspuns.

Slalom printre tăceri

Nu știi de ce tăcerile dor
Mai mult decât orice țipăt,
Nici de ce lipsa apasă
Mai mult decât orice prezență.
Poate pentru că ele cuprind,
În disperare,
Toate plecările tale.

Cuvinte scrise cândva

Am învățat cuvintele din lacrimi și din vise,
Le-am scris pe cer, pe frunze, pe oglinzi.
Pe urmă, crescând, le-am rătăcit în sertare,
În doruri pierdute, în nopți, în uitare.
Când m-am întors,
Nu erau nicăieri.
Eu eram azi,
Ele erau ieri.

Verticalitate

Să stai drept
În fața durerii
E cea mai dificilă formă de verticalitate.

Întâlnire

Am întâlnit o frunză-dor uscată,
Într-o zi de toamnă târzie.
M-a întrebat cine sunt...
I-am spus că eu sunt copacul din care-a căzut,
Când era, încă, vie...

Început de toamnă

(2018-2025)

Toamna a venit cu înțelesuri și revelații. Am început să privesc mai adânc în mine și să înțeleg că viața nu înseamnă doar lumina pură a fericirii, ci amestecul ei cu întunericul durerii.

M-am întors la necuvintele și tăcerile primilor ani.

Pentru că acolo, în tăcerea dure-roasă dintre două respirații, s-au născut poemele mele profunde.

Din iubirile care nu s-au sfârșit.

Din absențele care, încă, mă dor.

Din chipurile celor pe care i-am iubit și i-am pierdut, dar care trăiesc mai departe, în mine și în lume, prin cuvânt.

Pentru că poezia e singura formă de nemurire pe care o poate purta o inimă omenească.

Te-am iubit

Am trăit vieți care au fost doar vise,
Ce s-au destrămat înainte de răsărit,
Într-o liniște pe care doar noi doi am auzit-o,
Rătăcind între două gânduri,
La nesfârșit.

Te-am iubit cu inima plină și brațele goale,
Deschise în așteptare,
În fiecare clipă,
Ai fost undeva în mine,
Chiar dacă în afara mea nu te-am mai regăsit.

Mă gândesc că noi nu am mai avut un timp merit,
Pentru că iubirea noastră era o reflexie dintr-o altă viață,
În care timpul se măsoara în dulci îmbrățișări,
Și n-avea asfințit, nici dimineată.

Sentiment

Eu te-am iubit și când nu ne iubeam,
Când noaptea se lăsa cortină peste noi,
Când ne priveam plângând, îmbrățișați,
Frângându-ne singurătatea noastră-n doi.

Tăcerile au nume

Am dat nume tăcerilor din noi:
Una e „ieri”, alta e „poate altădată”,
Una poartă numele unei scrisori
Pe care n-ai trimis-o niciodată.

O alta e doar o umbră pe ușa dinspre suflet,
Nu intră, nu iese, doar așteaptă,
Le păstrez pe toate într-un cuțar fără cheie,
Lângă o scară fără nicio treaptă.

Ceasul care nu s-a oprit

Ceasul nu s-a oprit când ai plecat,
Dar s-a așezat, tăcut, în pieptul meu,
Bătând un timp rănit, însângerat,
Cu limbi străvechi, ce mișcă tot mai greu.

Ticăie-n sânge, fără să se-audă,
E-un martor orb al clipelor trecute,
Măsoară tot, dar nu mai știe unde
Se-ascund, de el, iubirile pierdute.

De-atunci, în mine, nu mai e sfârșit,
Ci doar o clipă veșnic repetată,
Un ceas stricat, cu limbile-mpietrite,
Bătând pentru-o iubire vinovată.

Viața mea ca o pădăie

Am privit o pădăie în apus,
Și-mi părea un glob fragil de lumină,
În care se adunau toate iluziile anilor mei,
Un univers infinit, sprijinit într-o firavă tulpină.

Apoi, a venit vântul,
Și, una câte una, s-au desprins din ea
Parașute alb-albăstrui,
Ca florile de Nu-mă-uita.

Iubiri și amăgiri,
Căderi și avânturi,
Povești ce s-au terminat sau încep,
Sau doar niște gânduri.

Privind zborul lor, ca un dans divin,
Am înțeles:
Noi, ca și ele, suntem doar un suflu
Împrăștiat de Dumnezeu în lume,
Câteva cuvinte scrise pe aripile vântului
În prima Lui rugăciune.

Anotimpul pierderii

Există un anotimp care nu trece nicio dată cu totul. Nu are dată în calendar, dar locuiește în sufletul fiecăruia care a pierdut ceva sau pe cineva. În aceste poeme, timpul nu mai curge înainte, ci în cercuri de aducere-aminte. E toamnă și iarnă în același timp. E o vară uitată într-un colț de inimă. E o primăvară care nu mai vine.

E despre mama. Despre tata. Despre ființele dragi plecate. Despre noi, rămași în urma lor, cu brațele goale și sufletul plin.

Poemele care urmează sunt înveșmântate în alb, ruginiu și gri. Culori ale trecerii, dar și ale învierii prin cuvânt. Pentru că, atunci când o inimă se sfărâmă, poezia poate deveni locul în care ea mai bate o dată.

Țara mea pierdută

Am avut o țară în suflet,
Care nu exista pe nicio hartă,
Cu câmpuri de amintiri,
Fluvii de lacrimi,
Munți de suferință,
Dar și o inimă plină de bunătate,
Deschisă mereu, pentru oricine,
Ca o poartă.
În această țară, unde exista și o mare,
În care Dumnezeu Lumina Sa și-o reflecta,
Se născuse, cândva, demult, un înger printre oameni.
Acest înger era mama mea...

Timpul nu se sfârșește

Timpul nu se sfârșește, dar cuvintele pot înveșnici o clipă,
Dorurile nu mor, ci se așază tăcute în pagini,
Iubirea adevărată nu are nevoie de prezență,
Fiecare vers, gând, poezie e o rană, un vis, o rugăciune,
sau doar o trăire.

Poate undeva, dincolo de anotimpuri, de ceruri și stele,
Cineva așteaptă să se-nvăluie în cuvintele mele,
Iar acolo unde e mama, visând, în liniște și lumină,
Cineva îi citește dorul din cuvintele mele în raiul-grădină.